

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

124. De Consiliariorum conditionibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Dei solius magisterio, atque doctrinâ potius, quàm seniorum institutione formari.

Gal. 2. Quam præsumptionem etiam ipse Apostolus non solum literis, sed etiam opere, atque exemplo docet omnimodis detestandam, ob hoc solum modò se asserens Ierosolymam conscendisse, ut Evangelium, quòd comitante gratia Spiritus Sancti cum potestate signorum, & prodigiorum Gentibus prædicabat, cum suis Coapostolis, & antecessoribus, privatâ quodammodò, ac domesticâ examinatione conferret. Et consulti, inquit, cum illis Evangelium, quod prædico inter gentes, ne forte in vacuum currerem, aut cucurrissem. Quis ergo tam præsumptor, & cæcus sit, qui se audeat suo iudicio, ac discretioni committere, cum Vas electionis indiguisse se Coapostolorum suorum collatione testetur? Unde manifestissimè comprobatur, nulli à Domino viam perfectionis ostendi, qui habens, unde valeat erudiri, doctrinam seniorum, vel instituta contempserit, parvipendens illud eloquium oportet diligentissimè custodiri: Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi, seniores tuos, & dicent tibi.

Dent. 32. Eadem est D. Vincentij Ferrerij sententia in tract. de vita spirituali: Quòd per instructorem idoneum citius, & facilius pervenitur ad perfectiones, quàm per seipsum. Ubi postea concludit: Immo dico, quòd Christus suam gratiam non ministrabit, si homo habet, à quo possit instrui, & negligit, vel non curat alterius ductum amplecti, credens sibi sufficere, & per se posse investigare, & invenire, quæ sunt utilia ad salutem. Hæc via obedientiæ, hæc via regiæ, quæ homines inoffenso ducit pede ad summitatem scalar, cui Dominus apparet innoxius.

D. Vincent. Ferrer. Quò quisque alios excedit, ac perfectione præstat, eò magis alieno, quàm proprio fertur motu, tum intellectus, tum voluntatis. Orbis, quò à terra remotiores, eò in suis moribus naturalibus tardiores: Luna mense, Sól anno, &c. Sed mirum est, motu raptus quàm citò omnes ferantur. Sic ad primi mobilis,

A vel Dei, vel superioris perfecti quique citissimè feruntur motum, qui tamen proprio sensu admodum lentè moventur.

De S. Pachomio in Vitis Patrum: Ingressus aliquando Pachomius quoddam Monasterium, venit post orationem ad Fratres, qui psaltes operabantur, sedensque cum eis cœpit & ipse texere. Transiens autem parvulus, qui constitutus erat ad obsequium ejus, qui septimanam faciebat, intendit texentem beatum Pachomium, & dixit ei: Non benè, Pater, operaris: alio modo Abbas Theodorus iurexit. Et mox consurgens, ait ad parvulum: Ostende mihi, quomodo texere debeam. Et cum didicisset ab eo, sedit rursus ad opus suum, mente tranquillus: & in hoc facto superbiæ spiritum comprimens. Nam si secundum carnem quantumcunque sciret, nequaquam pueri monitis acquiesceret, sed potius increpasset eum, quòd ultra ætatem suam loqui præsumpisset.

In Vit. Patr. in Vita S. Pachom.

Pachomius senex cuidam parvulo morem gerit.

De Consiliariorum conditionibus.

PUNCTUM CXXIV.

IN Apocal. In circuitu sedis (Dei) sedilia (non platea, vel atrium deambulatorium.) Et super thronos seniores, & cani sensu, non juvenes ætate, & mente sedentes (non stantes, vel passionibus agitati, sed animo composito, ac sedato) circumamicti vestimentis albis (eandore veritatis, quæ undequaque indurus debet esse Consiliarius.) Et in capitibus suis corona (ob constantem animi virtutem) aurea (ob charitatem.) Quid mirum, quòd de throno procedebant fulgura (in scelestos, (voes) in bonos,) & tonitrua (in peccatores?)

Apoc. 4.

Ad hæc: In circuitu sedis animalia erant plena oculis ante, & retrò. Talis debet esse Consiliarius: plenus oculis, ut præterita consideret, & futura prospiciat, ut quoquò suâ oculorum acie pertingat.

Consiliarius sit plenus oculis.

Annua

Et similis leonis.

Item vituli.

Habeat faciem hominis.

Et perspicacitatem aquila.

Animal primum simile leoni, ut nimirum intrepide, cum opus est, exeat, & contra reipub. damna rugiat. Secundum simile vitulo, ut prudenter, ac maturè incedat, non præcipitet, sed quasi bos fortiùs figat pedem, ruminet, ac agenda discernat. Tertium habens faciem quasi hominis, ut humaniter, & charitative, quæ communia, non quæ propria sunt, quærat. Quartum simile aquila volanti, ut subtiliter negotij punctum attingat.

Præterea: *Et requiem non habebant dicentia: Sanctus, Sanctus, Sanctus; hoc est, omne consilium ad Dei gloriam, & commune proximorum bonum dirigi debet. Quas sanctorum animalium voces ubi Seniores audierunt, è suis capitibus extraxerunt coronas, mittentes eas ante thronum: quod est, dum Consilij audiunt, rem esse honoris Dei, & de his agi, quæ Dei sunt, omnem, ut ajunt status rationem postponentes, sese Dei rationi subjiciant, ac suorum consiliorum*

A coronas ad Dei pedes deponant.

Consiliarius, ut alteri, non sibi consulat, passione careat. Noli consiliari cum socero tuo. Quid? Nonne bonum est soceri consilium? Bonum est, sed ut plurimum, ob amorem filia, passione non caret. Noli consiliari cum socero tuo, ne consilia filiae suæ aperiat, inquit Jansenius; aut ne in rem filia magis consulat, quàm in utilitatem generi. Græcè: Noli consiliari cum eo, qui reveretur te; quia scilicet quod sentit, non aperiet. Alij: Noli consiliari cum eo, qui te spectum habet; & idè Jacob à socero Laban consilium non quæsit.

Cum viro sancto assiduus esto, quemcumque cognoveris observantem timorem Dei, &c.

David: Consilium meum justificationes tua. Pagnin & Felix, Viri consilij mei. Camp. Senatores mei, seu viri à consilio mihi. Hier. Testimoniatua voluntas mea, quasi viri amicissimi. Sic, sic prospera procedant cuncta, &c.

